אויפֿן וועג שמיים אַ בױם Oyfn Veg Shteyt A Boym

מעקסמ: איציק מאַנגער מוזיק: פּ. לאַסקאַווסקי

אויפֿן זועג שטייט אַ בוים שטייט ער אײַנגעבויגן, אַלע פֿייגל פונעם בוים זענען זיך צעפֿלויגן.

דרײַ קיין מזרח, דרײַ קיין מערב, און דער רעשט קיין דרום. און דעם בוים געלאָזט אַליין, הפקר פאַרן שמורעם.

זאָג איך צו דער מאַמע: "הער, זאָלסט מיך נאָר נישט שטערן, וועל איך, מאַמע, איינס און צוויי באַלד אַ פֿויגל ווערן.

"איך וועל זיצן אויפֿן בוים און וועל אים פאַרוויגן איבערן ווינטער מיט אַ מרייסט, — מיט אַ שיינעם ניגון."

זאָנט די מאַמע: "ניטע, קינד", און זי וויינט מיט טרערן. "קענסט חלילה אויפֿן בוים מיר פֿאַרפֿרוירן ווערן."

זאָג איך: "מאַמע, ס'איז אַ שאָד דײַנע שײנע אױגן״ — און אײדער װאָם, און אײדער װען, בין איך מיר אַ פּױגל.

וויינט די מאַמע: "איציק קרוין, נעם, אום גאָמעם ווילן, נעם כאָמש מיט אַ שאַליקל, זאַלמט זיך נישט פאַרקילן.

"די קאַלאָשן נעם דיר מים, ס'ניים אַ שאַרפֿער ווינמער — און די קומשמע מו דיר אָן, וויי איז מיר, און ווינד מיר. קוק איך מרויעריק מיר אַרײַן אין דער מאַמעס אויגן: ס'האָט איר ליבשאַפּט נישט געלאָזט ווערן מיך אַ פּויגל. "און דאָס ווינמער־לייבל נעם, מו עס אָן דו שומה, אויב דו ווילסט נישט זיין קיין גאסט צווישן אַלע טויטע." — ב'הויב די פּליגל. ס'איז מיר שווער צו פּיל, צו פּיל זאַכן, האָט די מאַמע אָנגעמאָן,

רעם פייגעלע דעם שוואַכן.